

Downloaded via the EU tax law app / web

Lieta C-204/03

Eiropas Kopienu Komisija

pret

Spēnijas Karalisti

Valsts pienākumu neizpilde – Sestās PVN direktīvas 17. un 19. pants – Subsīdijas – Tiesību uz nodokļa atskaitīšanu ierobežošana

Ģenerālvoklīta M. Pojareša Maduru [*M. Poiares Maduro*] secinājumi, sniegti 2005. gada 10. martā

Tiesas spriedums (trešā palāta) 2005. gada 6. oktobrī

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodokļiem – Tiesību aktu saskaņošana – Apgrozījuma nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma – Priekšnodokļa atskaitīšana – Tiesību uz nodokļa atskaitīšanu ierobežojumi – Subsīdijas – Valsts tiesību akti, kas paredz atskaitīmo daļu no nodokļa, kuru maksā nodokļa maksātāji, kas veic tikai ar nodokli apliekamus darījumus, un ierobežo par preču un pakalpojumu iegādi, kas ir finansēta ar subsīdiju palīdzību, samaksātā nodokļa atskaitīšanu – Nepieaujamība

(Padomes Direktīvas 77/388 17. panta 2. un 5. punkts un 19. pants)

Dalībvalsts, kura subsidēto darbību gadījumā paredz atskaitīmo daļu no pievienotās vērtības nodokļa, kuru maksā nodokļa maksātāji, kas veic tikai ar nodokli apliekamus darījumus, un nosakot speciālus noteikumus, kas ierobežo par preču un pakalpojumu iegādi, kas ir finansēta ar subsīdiju palīdzību, samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu, nepilda pienākumus, ko tai uzliek Kopienu tiesības, proti – 17. panta 2. un 5. punkts un 19. pants Sestajā direktīvā 77/388 par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem.

(sal. ar 31. punktu un rezolūciju daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 6. oktobrī (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Sestās PVN direktīvas 17. un 19. pants – Subsīdijas – Tiesību uz nodokļa atskaitīšanu ierobežošana

Lieta C-204/03

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam,

ko 2003. gada 14. maijā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāvē E. Traversa [*E. Traversa*] un L. Lozano Palačiosa [*L. Lozano Palacios*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Spānijas Karalisti, ko pārstāvē N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši Ž. P. Puisošs [*J.P. Puissochet*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] (referents), J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un U. Lehmušs [*U. Løhmus*],

ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemotvērī rakstveida procesū,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 10. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, paredzot atskaitāmo daļu no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”), kuru maksā nodokļa maksātāji, kas veic tikai ar nodokli apliekamus darījumus, un nosakot speciālus noteikumus, kas ierobežo par preču vai pakalpojumu iegādi, kas ir finansēta ar subsīdiju palīdzību, samaksātā PVN atskaitēšanu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Kopienu tiesības, proti – 17. panta 2. un 5. punkts un 19. pants Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK (OV L 102, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”).

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

2 Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts nosaka, ka nodokļa bāzi veido

“preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai [...] visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādētājs ir saņēmis vai kura tam jāsaņem no pircēja, klienta vai trešās personas par šādām piegādēm, ieskaitot subsīdijas, kas tieši saistītas ar šādu piegāžu cenām”.

3 Minētās direktīvas 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts tajā redakcijā, kura izriet no šīs direktīvas 28.f panta, paredz: “ja preces un pakalpojumus nodokļu maksātājs izmanto darījumiem, kuriem uzliek nodokļus, viņam ir tiesības atskaitēt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā [...] pievienotās vērtības nodokli, kas ir jāmaksā vai ir samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, ko viņam piegādājis vai piegādās cits nodokļu maksātājs, kuram ir jāmaksā nodokļi valsts teritorijā”.

4 Šī panta 5. punkts precīzi:

“Attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, ko nodokļa maksātājs izmanto gan 2. un 3. punkta aptvertiem darījumiem, par kuriem pievienotās vērtības nodoklis ir atskaitāms, gan darījumiem, par kuriem pievienotās vērtības nodoklis nav atskaitāms, atskaitāma ir tikai tā pievienotās vērtības nodokļa daļa, kas attiecināma uz pirmo veida darījumiem.

Šo daļu saskaņā ar 19. pantu nosaka visiem darījumiem, ko veic nodokļa maksātājs.

[..]”

5 Sestās direktīvas 19. panta “Atskaitāmas daļas aprēķināšana” 1. punkts nosaka:

“Daļu, kas atskaitāma atbilstīgi 17. panta 5. punkta pirmajai daļai, veido daļskaitlis:

– par kura skaitītāju ņem kopā gada apgrozījuma summu bez pievienotās vērtības nodokļa, kura attiecināma uz darījumiem, par kuriem pievienotās vērtības nodoklis ir atskaitāms atbilstīgi 17. panta 2. un 3. punktam,

– par kura saucēju ņem kopā gada apgrozījuma summu bez pievienotās vērtības nodokļa, kura attiecināma uz darījumiem, kas iekārti skaitītāji, un uz darījumiem, par kuriem pievienotās vērtības nodoklis nav atskaitāms. Daļbvalstis var iekārt saucēju arī subsīdiju summu, izņemot tās, kas aprakstītas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā.

[..]”

Valsts tiesiskais regulējums

6 102. pants 1992. gada 28. decembra Likuma Nr. 37/1992 par pievienotās vērtības nodokli (BOE Nr. 312, 1992. gada 29. decembris, 44247. lpp.; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 37/1992”), kas grozīts ar 1997. gada 30. decembra Likumu Nr. 66/1997 (BOE Nr. 313, 1997. gada 31. decembris, 38517. lpp.), attiecas uz minētā nodokļa atskaitāmas daļas atskaitēšanas noteikumiem. Šī panta pirmais punkts paredz:

“Atskaitāmas daļas noteikumi ir piemērojami, kad nodokļa maksātājs, veicot savu komercdarbu vai profesionālo darbu, veic gan tādās preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, gan tādā pašā veidā darījumus, kas šādās tiesības nedod.

Atskaitāmas daļas noteikumi ir piemērojami arī tad, kad nodokļa maksātājs saņem subsīdijas, kuras saskaņā ar šī likuma 78. panta 2. punkta 3. apakšpunktu neietilpst nodokļa aprēķināšanā, ja tās tiek izmantotas, lai finansētu nodokļa maksātāja komercdarbu vai profesionālo darbu.”

7 Šī likuma 104. pants atsaucas uz atskaitāmas daļas vispārīgiem noteikumiem. Šī panta 2. punkta 2. apakšpunkta otrā daļa nosaka:

“Kapitāla subsīdijas ir iekāutas atskaitēmās daļās saucējā, bet ir iekāujama tikai viena piektdaļa no tām par katru taksācijas gadu, sākot no to saņemšanas gada, un turpmākos ēetrus taksācijas gadus. Tomēr kapitāla subsīdijas, kas pieširtas, lai finansētu noteiktu preču vai pakalpojumu pirkšanu, kuri iegti sakarē ar nodokli apliktiem un no PVN neatbrvotiem darījumiem, samazina to atskaitēmā PVN summu, kas maksājama vai samaksāta par šiem darījumiem, ciktāl subsīdijas ir izmantotas šo darījumu finansēšanai.”

Pirmstiesas procedūra

8 Komisija uzskā procedūru sakarē ar valsts pienākumu neizpildi, kas paredzēta EKL 226. pantā, 2001. gada 20. aprīlī nosētot brēdinājuma vēstuli Spēnijas valdēbai, kurā tē norēda, ka Likuma Nr. 37/1992 102. pants un 104. panta 2. punkta 2. apakšpunkta otrā daļa ierobežo tiesbas uz PVN atskaitēšanu, pērkējot Sestās direktēvas 17. panta 2. un 5. punktu un 19. pantu.

9 2001. gada 28. maijē Spēnijas Karaliste iesniedza savus apsvērumus, atbildot uz šo brēdinājuma vēstuli.

10 Tē kē Komisiju neapmierinēja saēmtā atbilde, tē 2002. gada 27. jūnijē izdeva argumentētu atzinumu, aicinot šo dalēbvalsti veikt vajadzēgos pasākumus, lai izpildētu šē atzinuma prasbas divu mēnešu termiņē no tē paziēošanas brēža.

11 Spēnija uz argumentēto atzinumu atbildēja ar 2002. gada 20. septembra vēstuli, kurā tē vēlreiz norēdēja, ka nepiekrēt Komisijas viedoklim.

Par prasbu

Ievada piezēmes

12 Ir jēnorēda, ka Likuma Nr. 37/1992 noteikumos, kas minēti šē sprieduma 6. un 7. punktā, ir iekāuti vispērējie un speciēlie noteikumi.

13 Atbilstošē vispērējiem noteikumiem, kas minēti šē likuma 102. pantā kopā ar 104. panta pirmo teikumu, kuri ir citēti šē sprieduma 7. punktā, subsīdijas nodokā maksājēja komercdarbēbas vai profesionāls darbēbas finansēšanai, kas nav iekāutas PVN aprēēinu bēzē, tiek ēemtas vērē atskaitēmās daļās aprēēinā, iekāujot to attiecēgā daēskaitēa saucējā. Tēdējēdi šē subsīdijas vispērēgā veidē samazina nodokā maksājējiem pieširtēs atskaitēšanas tiesbas. Šo nodokēu maksājēju skaitē ietilpst ne tikai tie nodokēu maksājēji, kas sēkotnēji ir saēmuši preces un pakalpojumus, lai veiktu gan ar nodokli apliktus darējumus, kuru sakarē ir atēauta nodokā atskaitēšana, gan no nodokā atbrvotus darējumus, kuru sakarē nav šēdu atskaitēšanas tiesbu (turpmēk tekstē – “jauktie nodokā maksājēji”), bet arē nodokēu maksājēji, kas izmanto šēs preces un pakalpojumus tikai tēdēē, lai veiktu ar nodokli apliktus darējumus, kuru sakarē ir atēauta nodokā atskaitēšana (turpmēk tekstē – “pilnēgie nodokā maksājēji”).

14 Speciēlie noteikumi ir minēti Likuma Nr. 37/1992 104. panta otrajā teikumā, kas citēts šē sprieduma 7. punktā. Atbilstošē šiem noteikumiem subsīdijas dažu preču un pakalpojumu pirkumu ēpašam finansējumam, kuri iegti sakarē ar nodokli apliktiem un no PVN neatbrvotiem darējumiem, samazina to atskaitēmā PVN summu, kas maksājama vai samaksāta par šiem darējumiem, ciktāl subsīdijas ir izmantotas šo darējumu finansēšanai. Lēdz ar to, ja kēda subsīdija veidotu, piemēram, 20 % no preces vai pakalpojuma pirkuma summas, atskaitēmais PVN, kas ir samaksēts par šo preci vai pakalpojumu, ir samazinēms par 20 %.

Lietas dalēbnieku argumenti

15 Komisija uzskata, ka Likum? Nr. 37/1992 min?tie visp?r?jie noteikumi prettiesiski ierobežo ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, ko paredz Sest?s direkt?vas 17. panta 5. punkts kop? ar 19. pantu, piem?rojot šo ierobežojumu ne tikai jauktiem nodok?a maks?t?jiem, bet ar? piln?giem nodok?a maks?t?jiem. Turkl?t šaj? likum? paredz?tie speci?lie noteikumi ievieš atskait?šanas meh?nismu, kas nav paredz?ts Sestaj? direkt?v? un ir tai pretrun?.

16 Sp?nijas vald?ba savuk?rt uzskata, ka Komisija ir burtiski las?jusi Sesto direkt?vu, neiev?rojot t?s m?r?us un jo ?paši PVN neitralit?tes principu.

17 Vald?ba uzskata, ka Sest?s direkt?vas 19. pants nav vienk?rši š?s direkt?vas 17. panta 5. punkt? min?t?s atskait?m?s da?as apr??in?šanas noteikumi, nosakot jaukto nodok?a maks?t?ju ar nodokli apliekamo darb?bu, kas rada ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, da?u no vis?m nodok?a maks?t?ja darb?b?m, kuras ir apliekamas ar nodokli, k? ar? atbr?votas no t?. Paredzot 19. pant?, ka dal?bvalstis var iek?aut da?skait?a sauc?j? ar? subs?dijas, kas nav tieši saist?tas ar dar?jumu cenu un t?d?j?di neietilpst min?t?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkt? min?taj? nodok?a b?z?, likumdev?js ir ieviesis iz??mumu no 17. panta 5. punkt? min?tajiem noteikumiem par jauktajiem nodok?a maks?t?jiem, ?aujot ierobežot piln?go nodok?a maks?t?ju ties?bas uz nodok?a atskait?šanu.

18 Sp?nijas vald?ba nor?da, ka Sest?s direkt?vas 19. panta m?r?is ir ?aut dal?bvalst?m atjaunot l?dzsvaru konkurences jom? un t?d?j?di iev?rot nodok?u neitralit?tes principu. T? pamato savu viedokli, ?emot par piem?ru p?rvad?t?ju, kas ir sa??mis subs?dijas transporta l?dzek?a ieg?dei. Subs?dija ?auj tam samazin?t sava pakalpojuma cenu un l?dz ar to ar? piem?rojamo PVN summu. Ja v?l min?tais p?rvad?t?js var piln?b? atskait?t PVN no s?kotn?jiem izdevumiem, kas veikti ar subs?dijas pal?dz?bu, vi?š ieg?st papildu priekšroc?bas sal?dzin?jum? ar konkurentiem, kuri subs?dijas nesa?em.

19 Š? vald?ba piebilst, ka Likum? Nr. 37/1992 paredz?tie speci?lie noteikumi paredz šaur?ku ierobežojumu ties?b?m uz nodok?a atskait?šanu, nek? tas izriet no Sest?s direkt?vas 19. panta piem?rošanas, jo ierobežojums attiecas tikai uz t? PVN atskait?šanu, kas ir samaks?ts par precī vai pakalpojumu, kurš ieg?ts, pateicoties subs?dijai, un ierobežojumam nav ietekmes uz nodok?a atskait?šanu saist?b? ar cit?m nodok?a maks?t?ja ieg?taj?m prec?m vai pakalpojumiem.

20 Pak?rtoti min?t? vald?ba l?dz Tiesu, ja t? nepiekr?t vald?bas pied?v?tajai interpret?cijai, ierobežot sava sprieduma iedarb?bu laik?. Sprieduma piem?rošanu bez atpaka?ejoša sp?ka pamatotu, pirmk?rt, apst?klis, ka Sp?nijas iest?des ir r?kojuš?s labtic?gi, pie?emot min?tos ties?bu aktus, un, otrk?rt, probl?mas, ko var?tu rad?t Tiesas spriedums.

Tiesas v?rt?jums

21 Sest?s direkt?vas 17. panta 2. punkts nosaka ties?bu uz PVN atskait?šanu principu. Tas attiecas uz nodokli, kas s?kotn?ji samaks?ts par prec?m vai pakalpojumiem, kurus nodok?u maks?t?js ir izmantojis savu ar nodokli aplikto dar?jumu vajadz?b?m.

22 Kad nodok?u maks?t?js veic gan ar nodokli apliktus dar?jumus, kas pieš?ir ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, gan no nodok?a atbr?votus dar?jumus, kas š?das ties?bas neparedz, š?s direkt?vas 17. panta 5. punkts nosaka, ka atskait?ma ir tikai t? PVN da?a, kura attiecin?ma uz dar?jumiem, kas apliekami ar nodokli. Šo da?u apr??ina atbilstoši min?t?s direkt?vas 19. pantam.

23 K? jau to Tiesa ir atk?rtoti atg?din?jusi, jebkurš ties?bu uz nodok?a atskait?šanu ierobežojums ietekm? nodok?u nastas l?meni, un tas ir j?piem?ro l?dz?g? veid? vis?s dal?bvalst?s. L?dz ar to atk?pes ir at?autas tikai tajos gad?jumos, kas ir nep?rprotami paredz?ti

Sestaj? direkt?v? (skat. jo ?paši 1988. gada 21. septembra spriedumu liet? 50/87 Komisija/Francija, *Recueil*, 4797. lpp., 17. punkts; 1995. gada 6. j?lija spriedumu liet? C?62/93 *BP Soupergaz*, *Recueil*, l?1883. lpp., 18. punkts, un 2002. gada 8. janv?ra spriedumu liet? C?409/99 *Metropol* un *Stadler*, *Recueil*, l?81. lpp., 42. punkts).

24 Šaj? sakar? ir j?konstat?, ka Sest?s direkt?vas 19. pants “Atskait?m?s da?as apr??in?šana” skaidri atsaucas uz š?s direkt?vas 17. panta 5. punktu, ar kuru tas ir nesaraujami saist?ts.

25 19. panta 1. punkta otr? ievilkuma noteikumi par subs?dij?m, kas nav saist?tas ar Sest?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkt? min?taj?m, proti – subs?dij?m, kas nav iek?autas pre?u vai sniegto pakalpojumu cen? un neietilpst PVN apr??inu b?z?, ir j?lasa, iev?rojot 17. panta 5. punkta noteikumus. No t? izriet, ka, neveidojot iz??mumu, kas b?tu piem?rojams jauktiem un piln?giem nodok?a maks?t?jiem, 19. panta 1. punkta otrais ievilkums ?auj tikai ierobežot ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, jaukto nodok?a maks?t?ju gad?jum? iev?rojot attiec?g?s subs?dijas.

26 L?dz ar to Likum? Nr. 37/1992 min?tie visp?r?jie noteikumi, attiecinot ties?bu uz nodok?a atskait?šanu ierobežojumu ar? uz piln?giem nodok?a maks?t?jiem, veido ierobežojumu, kas p?rsniedz Sest?s direkt?vas 17. panta 5. punkt? un 19. pant? skaidri min?to un p?rk?pj š?s direkt?vas noteikumus.

27 Attiec?b? uz šaj? likum? min?tajiem speci?lajiem noteikumiem pietiek konstat?t, ka tie veido ties?bu uz nodok?a atskait?šanu ierobežojuma meh?nismu, kas nav paredz?ts ne Sest?s direkt?vas 17. panta 5. punkt? un 19. pant?, ne ar? cit?s š?s direkt?vas norm?s. L?dz ar to min?t? direkt?va neat?auj š?du meh?nismu.

28 Sp?nijas vald?bas arguments, ka t?s pied?v?t? Sest?s direkt?vas 19. panta interpret?cija ?autu lab?k nodrošin?t konkurences l?dzsvaru un l?dz ar to – PVN neitralit?tes principu, ir j?noraida. Dal?bvalst?m ir pien?kums piem?rot Sesto direkt?vu, pat ja t? š?iet pilnveidojama. Saska?? ar 2001. gada 8. novembra spriedumu liet? C?338/98 Komisija/N?derlande (*Recueil*, l?8265. lpp., 55. un 56. punkts), pat tad, ja dal?bvalstu pied?v?t? interpret?cija ?autu lab?k iev?rot dažus Sest?s direkt?vas m?r?us, k?, piem?ram, nodok?a neitralit?ti, dal?bvalstis nevar neiev?rot skaidri noteiktos Direkt?vas noteikumus, šaj? gad?jum? ieviešot ties?bu uz nodok?a atskait?šanu ierobežojumus, kas nav paredz?ti min?t?s direkt?vas 17. un 19. pant?.

29 Attiec?b? uz Sp?nijas vald?bas l?gumu ierobežot Tiesas sprieduma iedarb?bu laik? ir j?atg?dina, ka tikai iz??muma gad?jum? Tiesa var pie?emt š?du ierobežojumu, piem?rojot visp?r?jo Kopien? ties?bu sist?mas tiesisk?s droš?bas principu.

30 K? to šaj? sakar? ir nor?d?jis ?ener?ladvok?ts savu secin?jumu 24. punkt?, ir j?konstat?, ka objekt?va un svar?ga nedroš?ba par attiec?go Kopienas normu piem?rošanas jomu pamudin?ja valsts iest?des pie?emt tiesisko regul?jumu vai veikt r?c?bu, kas neatbilst Kopien? ties?b?m (šaj? sakar? skat. 2000. gada 12. septembra spriedumu liet? C?359/97 Komisija/Apvienot? Karaliste, *Recueil*, l?6355. lpp., 92. punkts). Šaj? liet? t?da nedroš?ba nepast?v?ja. L?dz ar to š? sprieduma iedarb?ba laik? nav j?ierobežo.

31 ?emot v?r? visu iepriekš min?to, ir j?atz?st, ka, paredzot atskait?mo da?u no PVN, kuru maks? nodok?a maks?t?ji, kas veic tikai ar nodokli apliekamus dar?jumus, un nosakot speci?lus noteikumus, kas ierobežo par pre?u vai pakalpojumu ieg?di, kas ir finans?ta ar subs?diju pal?dz?bu, samaks?t? PVN atskait?šanu, Sp?nijas Karaliste nav izpild?jusi pien?kumus, ko tai uzliek Kopien? ties?bas, proti – Sest?s direkt?vas 17. panta 2. un 5. punkts un 19. pants.

Par tiesāšanās izdevumiem

32 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums ir nelabvēlīgs, Spānijas Karalistei jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) **paredzot atskaitamo daļu no pievienotās vērtības nodokļa, kuru maksā nodokļa maksātāji, kas veic tikai ar nodokli apliekamus darījumus, un nosakot speciālus noteikumus, kas ierobežo par preču vai pakalpojumu iegādi, kas ir finansēta ar subsīdiju palīdzību, samaksātā PVN atskaitēšanu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Kopienų tiesības, proti – 17. panta 2. un 5. punkts un 19. pants Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK;**

2) **Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – spāņu.